

baade af Folketinget og Landstinget og godkendt af Regeringen. Jeg skal meget kort omtale Krigsskatteloven af 1864, hvori dette Princip udtrykkeligt er høvedt og fastholdt. Loven af 21de Marts 1864 paabjød Udredelsen af en Krigsskat, som for Kjøbenhavns Vedkommende andrager en Sum af 540,000 Rdl., og som skulde paalignes i Kjøbenhavn efter Reglerne for Indkomstkattens Paaligning efter Loven af 19de Februar 1861. For Købstæderne paabjød en Stat af 390,000 Rdl., og disse 390,000 Rdl. skulde fordeles trindt omkring mellem Landets Købstæder af Indenrigsministeren, og han fordelte den med $\frac{1}{3}$ efter Folketallet, $\frac{1}{3}$ efter Assurancesummen og $\frac{1}{3}$ efter Gennemsnittet af Købstædernes ordinære Indtægt i de sidste 4 Aar. Saaledes bleve disse 390,000 Rdl. fordelte mellem Købstæderne, og Købstæderne skulde saa i øvrigt selv paaligne Indbyggere denne Stat og det efter de samme Regler, som kom til at gælde for Landet. For Landets Vedkommende skulde der udredes en Sum af 1,900,000 Rdl., deraf de 1,270,000 Rdl. paa Hartkorn, nemlig pr. Tønde Hartkorn 3 Rdl. 24 Sk., og 630,000 Rdl., som skulde udredes ved Ligning og af Indenrigsministeren fordeles mellem Amtsraadsfredene saaledes, at Fordeelingen skete med Halvdelen efter Hartkornet og Halvdelen efter Folketallet og Befolkningens Tæthed paa det dyrkede Areal. Naar denne Sum af Indenrigsministeren blev fordelt paa Amtsraadsfredene, var det Meningen, saaledes som det ogsaa skete, at Amtsraadsfredene siden skulde fordele denne Sum mellem Kommunerne og det efter den Regel, at de fordelte Halvdelen efter Hartkorn, en Fjerdedel efter Folketallet og den sidste Fjerdedel efter Amtsraadets Skøn over den større eller mindre Statteevne. Paa den Maade blev den store Sum delt ud mellem Kommunerne, og saa skulde Kommunerne ubligne den efter nærmere Regler, som vare fastslaede. Nu var det saaledes ifølge Loven, at hele Summen blev lignet ud paa Beboerne baade det, der var paa Hartkornet, de 3 Rdl. 24 Sk. pr. Td. Hartkorn, og hele den store Sum, som direkte skulde paalignes; det blev slaaet sammen af Kommunerne. Hvor meget Kommunerne Hartkorn udgjorde, vidste man, thi der kom en Beregning fra Amtsstuerne af, hvor meget de havde af svare af Hartkornet; og det blev slaaet sammen med den Sum, som skulde svares direkte, og hele den samlede Sum blev saa paalignet Kommunens Beboere; de, der havde Hartkorn at svare af, kunde saa fradrage deres Hartkornsskat, thi de skulde ikke svare noget ud over Hartkornsskatten; men hvis de paa-

lignede Summer bleve mindre end Hartkornsskatten, kom det dem ikke til gode. Nu hedder det udtrykkeligt i denne Lov, som den Gang blev vedtagen, og som altsaa gik gennem alle Stadier, som man har hørt saa megen Tale om i de senere Aar — det hedder udtrykkeligt i § 6 o.: „Enhver, som ikke har fast Bopæl i Kommunen, eller som ikke opholder sig der i 4 Maanedes af Aaret, men som i den efter faste Ejendomme eller Tiender, driver Næringsvej eller forestaar Embeder eller Bestillinger, som udelukkende vedkomme Kommunerne. Han er da skattepligtig i Kommunen af Halvdelen af den Indtægt, som han har fra nogen af disse Kilder, for saa vidt som han har Bopæl paa noget andet Sted i Kongeriget; bor han derimod uden for dette, er han skattepligtig af den hele Indtægt.“ Det er jo den samme Regel, som vi, Mindretallet, have foreslaet i vort Forslag, og som staar der i § 2, kun at vi have, at de $\frac{2}{3}$ af Indtægterne i Næringskommunen skulle være skattepligtige der og $\frac{1}{3}$ til Opholdskommunen. I Loven af 1864 har man delt med Halvdelen. Ved de senere Forhandlinger — og der har været mange Forhandlinger om kommunale Skattelove — er man gaaet til at sige: Opholdskommunen har nok i $\frac{1}{3}$, den er endda begunstiget; Næringskommunen skal have de $\frac{2}{3}$. Man ser saaledes, at den Behovsdelse mod mig, som fremkom: at jeg havde ved at studere gamle Sager drømt mig saadan ind i sen tænkt Tilstand, at jeg bortjaa fra det virkelige — har ikke noget paa sig. Sagen er den, at dette Princip har hidtil været vedtaget og brugt her i Landet, men det samme, som jo her gælder om denne Lov, gjaldt om den Lov, der kom frem den 25de Juli 1867 og paalignede 2 Mill. Rigsdaler ud over Landet, nemlig til Kjøbenhavn 390,000, til Købstæderne 300,000 og paa Landet 1,310,000 Rigsdaler. I denne Lov staar ganske det samme, nemlig i § 9, *Uttra o.* Jeg skal ikke spilde Tingets Tid med at læse det op, da det blot er en Gentagelse. Altsaa, det samme Princip blev da vedtaget og gennemført i denne Skattelov, og jeg maa sige, at den Omstændighed, at dette Princip blev gennemført ved disse Skattelove, var ikke noget Tilfælde, tværtimod, man havde i en lang Række Aar her i Folketinget arbejdet paa at faa netop dette Princip ført igennem, og saa benyttede man den overordentlige Lejlighed, som nu kom til Stede, til at faa sit Princip ført igennem, fordi Regeringen stod og manglede meget haardt disse Skattelove, til at faa det samme Princip gennemført, som fra alle Sider, navnlig fra Venstres Side, den Gang var anerkendt for at